

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.144 van 9 september 2015
in de zaak A. 211.906/XIV-35.532**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stijn Schütt
 kantoor houdend 2018 Antwerpen
 Van Noortstraat 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
destaatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor
Asiel en Migratie
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Harlekijnstraat 9

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 10 maart 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 118.006 van 30 januari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.390 van 31 maart 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ten einde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 maart 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die verschijnt in persoon, advocaat Stijn Schütt, die verzoeker bijstaat, en advocaat Tine Bricout, die *loco* advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 5 augustus 2013 in hoofde van verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering.

Op 20 augustus 2013 stelt verzoeker tegen die beslissingen een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 30 januari 2014 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tot nietigverklaring. Dit is het bestreden arrest.

IV. Ontvankelijkheid van het cassatieberoep – belang.

4. De verwerende partij werpt in de memorie van antwoord bij wijze van exceptie de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep op omdat verzoeker niet over het vereiste persoonlijk en rechtstreeks belang zou beschikken. Zij wijst erop dat op 8 november 2013 in hoofde van verzoeker een nieuwe beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (asielzoeker) werd genomen en dat verzoeker niet aantoont dat hij een beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2013 waarbij verzoekers (tweede) asielaanvraag niet in overweging werd genomen.

5. De exceptie heeft in wezen betrekking op de gegrondheid van het middel en niet op de ontvankelijkheid van het cassatieberoep. Zij wordt als dusdanig verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

6. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van artikel 149 van de Grondwet en van de artikelen 39/2, § 2 en 39/56 van de wet van

15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’(hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met het bestreden arrest zijn annulatieberoep als niet-ontvankelijk verwerpt, onder meer omdat verzoeker geen standpunt zou hebben ingenomen over de beslissing houdende weigering tot inoverwegingname van zijn tweede asielaanvraag van 28 oktober 2013 en de gevolgen daarvan voor zijn belang bij het annulatieberoep. Nochtans had verzoeker in zijn synthesesemorie reeds standpunt ingenomen over de gevolgen van die nieuwe asielaanvraag voor het annulatieberoep tegen het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten. Zowel de in artikel 149 van de Grondwet vastgelegde motiveringsplicht als de in artikel 39/2, § 2, van de vreemdelingenwet vastgelegde bevoegdheid als annulatierechter verplichten de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ertoe uitspraak te doen over alle middelen. Verzoekers annulatieberoep is ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard bij gebrek aan voortdurend en actueel belang.

7. In de memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker het middel. Hij voegt toe dat hij in de synthesesemorie ook had aangegeven waarom de nieuwe asielaanvraag volgens hem niet ter zake deed, met name omdat de asielprocedure een andere finaliteit heeft dan een annulatieberoep tegen een bevel om het grondgebied te verlaten. In het bestreden arrest wordt daar niet op geantwoord.

Beoordeling

8. De door artikel 149 van de Grondwet aan de rechter opgelegde verplichting om zijn rechterlijke uitspraak te motiveren heeft het karakter van een vormvereiste. Een uitspraak is gemotiveerd in de zin van de voornoemde bepaling wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Om te voldoen aan de jurisdictionele motiveringsplicht is het niet relevant of die motieven in rechte of in feite juist zijn.

Wel moet de rechter expliciet of impliciet antwoorden op elke vraag, elke exceptie, elk middel en elk verweer van de partijen.

Het bestreden arrest heeft betrekking op een annulatieberoep tegen een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering van 5 augustus 2013. Verzoeker had er in zijn syntheseseminarie voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op gewezen dat de opmerking van de verwerende partij dat verzoeker op 12 september 2013 een nieuwe asielaanvraag heeft ingediend niet ter zake is, “gelet op de andere finaliteit” van het annulatieberoep. Zijn enig middel in dat annulatieberoep betrof een voorgehouden schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

In het bestreden arrest wordt, na de verwijzing naar verzoekers nieuw verzoek om internationale bescherming van 12 september 2013 en naar de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van die aanvraag van 28 oktober 2013, overwogen dat “bovendien [...] aan verzoeker op 13 november 2013 een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten [werd] betekend, waardoor zich de vaststelling opdringt dat de vernietiging van huidig bevel verzoeker geen enkel voordeel kan opleveren”. Verder wordt overwogen dat verzoekers advocaat ter terechtzitting werd geconfronteerd met deze ontwikkelingen en dat naar verzoekers actueel belang werd gevraagd, doch dat verzoekers advocaat stelde zich naar de wijsheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te gedragen en dat verzoeker geen actueel belang bij zijn vordering aantoont.

Uit die motivering van het bestreden arrest blijken duidelijk en ondubbelzinnig de redenen waarom verzoekers beroep tot nietigverklaring wordt verworpen. Al verwees verzoeker in zijn syntheseseminarie naar zijn (tweede) asielaanvraag van 12 september 2013 waarover op dat ogenblik nog geen uitspraak was gedaan, ter terechtzitting werd gewezen op de ondertussen genomen beslissing tot weigering tot inoverwegingname van 28 oktober 2013 en vooral op het nieuwe bevel om het grondgebied te verlaten van 13 november 2013. Verzoekers verweer

in de synthesesememorie had derhalve geen betrekking op het ter terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gevoerde debat betreffende zijn actueel belang noch op het daarin gevonden motief tot verwerping van het beroep tot nietigverklaring. Verzoeker toont geen schending van de jurisdictionele motiveringsplicht aan en het enige middel is in die mate ongegrond.

Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het door verzoeker ter terechtzitting van de Raad van State neergelegde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 23 mei 2014, waarmee verzoekers beroep tot nietigverklaring tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 8 november 2013 wordt verworpen. Ingevolge dit laatste arrest is het bevel om het grondgebied te verlaten van 8 november 2013, waarop het bestreden arrest is gesteund, net definitief geworden.

9. Verzoeker zet niet uiteen op welke andere wijze dan met een gebrek aan motivering de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de artikelen 39/2, § 2, of 39/56 van de vreemdelingenwet zou hebben geschonden. Deze bepalingen hebben echter geen betrekking op de motiveringsplicht. Het enige middel in die mate niet-ontvankelijk.

10. Het enige middel kan niet tot cassatie leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen september tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques